POLITIČKI KABARE
Jadovno i Jasenovac ili Ogigija

Na jasenovačkome popisu potencijalno mogu biti svi: od Napoleona do Neila Armstronga. Primjerice, na popisu se nalaze navodne žrtve od Napoleonova suvremenika Stanka Krivokuće rođenoga 1814.* pa do Hermana Switzera rođenoga 1969. u vrijeme kada je Apolo 11 letio prema Mjesecu

Pišu: M. KOIĆ i NIKOLA BANIĆ

U životu nikada ne znate hoće li vas životni put odvesti u Jadovno, na Pag, u Guantanamo ili na Ogigiju, ali velike su šanse da ćete završiti na jasenovačkome popisu. Pri tome mjesto ili godine ne igraju nikakvu ulogu. Na jasenovačkome popisu potencijalno mogu biti svi: od Napoleona do Neila Armstronga. Primjerice, na popisu se nalaze navodne žrtve od Napoleonova suvremenika Stanka Krivokuće rođenoga 1814.* pa do Hermana Switzera rođenoga 1969. u vrijeme kada je Apolo 11 letio prema Mjesecu. Krepki starac od 130 ljeta ili još nerođeno dijete – nema veze, nema problema, a nema ni logike. Radi li se o šali, satiri ili političkome kabareu, treba pitati autore jasenovačkog popisa kojima je veći problem je li Switzer ili Švicer po Vuku nego činjenica da je žrtva s njihova popisa rođena 24 godine nakon kraja Drugoga svjetskog rata.

Od Litve do Bugarske

U Yad Vashemu navodi se 'lista progonjenih' iz Jadovnoga [1]. Osnova te liste popis je od 229 Židova objavljen u trećoj Miletićevoj knjizi [2]. Kod navodnih žrtava s liste stradalih u Jadovnome možemo izdvojiti one za koje ne postoje iskazi svjedoka ili podatci iz nekih drugih relevantnih izvora pa se ne može potvrditi da su stradali u Jadovnome tj. na Pagu ili su obična jugokomunistička ili memorandumskosrpska propagandna izmišljotina. Takvi su slučajevi primjerice David i Hugo Kron, Eliazer Mento, Ivan Pichler i Mihajlo Weiss. Sve žrtve koje se zovu Milan Pick iz Yad Vashema iz tadašnje su Čehoslovačke i stradali su u Theresienstadtu ili Auschwitzu. Sličan je slučaj Djuro Reisner čije se ime ne nalazi u Yad Vashemu, ali ima nekoliko Gyorgyja Reisnera iz Mađarske i Austrije. Zanimljiv je slučaj Teodor Vajs. Teodor Vajs s liste žrtava iz Jadovnoga navodno je iz Banje Luke. Neutralne potvrde toga identiteta nema. Jedini izvor ovoga podatka famozni je savezni popis iz 1964. tj. njegova memorandumska inačica beogradski 'Spisak' iz 1992. U Yad Vashemu se u iskazu Adele Weiss spominje Teodor sin Rudolfa Weissa, iz Zagreba, star 15 godina. Navodi se da je ubijen, ali nema podatka kada je i gdje stradao. Isto se navodi i za starijega mu brata Dragu te oca Rudolfa staroga 54 godine, rođenoga u **Kraciszki** kod Vilne u Poljskoj, danas kod Vilniusa u Litvi. Ovaj je podatak važan jer je to poveznica s jasenovačkim popisom. U beogradskome 'Spisku' spominje se Teodor Vajs iz **Kratečkog**, rođen 1927., što odgovara Teodoru Weissu iz Yad Vashema, a na mrežnome popisu Javne ustanove Spomen-područja Jasenovac (JUSP) nalazi se Rudolf Weiss, navodno Židov*, rođen navodno 1883.* ili 1884. iz **Kratečkoga,** otac mu je Jakob. Pretpostavka je da je Kraciszki jednostavno preimenovan u Kratečko. To valjda nije bilo dovoljno pa se na jasenovačkome popisu nalazi još jedan Rudolf Weiss, također navodni Židov*, otac mu je također Jakob i rođen je 1886.* ili prema napomenama možda i 1885., ali za razliku od prethodnoga, ovaj je navodno iz Suhopolja. Leo Nojman s liste žrtava iz Jadovnoga rođen je 1930. U Yad Vashemu nekoliko je zapisa o Leopoldu Nojmanu/Neumanu i prema iskazima svjedoka rođen je 1894. u Novome Sadu tj. Pečuhu 1895., a živio je u Novome Sadu i stradao u Auschwitzu. Očekivano odudara podatak iz beogradskoga 'Spiska' prema kojemu je Leopold Nojman rođen 1897., iz Zagreba i stradao je 1942., ali ne navodi se gdje. U Yad Vashemu je i zapis o Leopoldu Nojmanu rođenome 1919., također iz Novoga Sada, stradao je u nekadašnjem SSSR-u. Ponovo je potpuno drukčiji od drugih podatak iz beogradskoga pamfleta prema kojem je Leo Nojman rođen 1930., u Zagrebu, stradao u Jadovnome 1941.

Podatci iz beogradskoga 'Spiska' tj. saveznoga popisa iz 1964. u pravilu se ne podudaraju s iskazima svjedoka. Podudarnost se može očekivati samo zbog zakona velikih brojeva. Prema zapisima iz Yad Vashema Rafael Pardo rođen je 1898. u Nišu gdje je i ubijen ili, kako se precizno navodi u jednome od iskaza, strijeljan u veljači 1942. Zanimljivo da se isti ti podatci nalaze i u beogradskome 'Spisku', ali to nije smetalo da se ista osoba stavi i na popis žrtava iz Jadovnoga. Isti je slučaj i Leon Baruh rođen 1910., iz Niša, ubijen u lokalnome srpskom logoru smrti Crveni krst. Spojimo ime jednoga i prezime drugoga i dobijemo Rafaela Baruha. U beogradskome 'Spisku', tj. jugoslavenskome popisu žrtava iz 1964., navode se dva Rafaela Baruha sličnih godina starosti. Jedan je navodno rođen 1929., iz Sarajeva, živio je u Zagrebu i stradao u Jadovnome 1941. Nisu stali samo na jednome. Drugi je rođen 1923., iz Sarajeva kao i prethodnik, ali ovaj je navodno stradao 1942. u Jasenovcu. Kao ime oca napisano je **Samokovlij.** To kao da je napisao netko s neživljenim literarnim ambicijama netom pročitavši *Rafinu avliju* ili samo čudak s partizanskim smislom za humor. Naime, u Yad Vashemu nalazi se zapis temeljen na izjavi rođaka o Rafaelu Barukhu rođenom 1922., iz Sofije u Bugarskoj i otac mu se zvao **Isak**, baš kao i sefaradski pisac Isak Samokovlija, čija je obitelj doselivši se u Bosnu uzela prezime prema mjestu Samokov u Bugarskoj iz kojega potječu. Inače, u prvobitnoj inačici liste žrtava iz Jadovnoga, onoj Miletićevoj, umjesto Rafaela Baruha naveden je Rafael Samakovlija. Reginald Pardo vrlo je rijetko ime u Yad Vashemu. Nalazi se u samo dvama zapisima, a jedan se odnosi na dijete iz Pariza. Drugi je zapis iz beogradskoga "Spiska". Reginald Pardo vjerojatna je muška inačica Regine Pardo, koja se nalazi u JUSP-u prema podatcima jugoslavenskoga popisa žrtava iz 1964., rodom je iz Vlasenice u istočnoj Bosni. Godina smrti nije navedena jer u jugo-popisu iz 1964. piše godina '**194?**'. Taj nedostatak riješili su majstori iz beogradskoga 'Spiska' upisavši 1945. Ni tu nije kraj priče jer velike laži imaju dugačke repove. Stvarna Regina Pardo inspiracija za sve prethodno navedene virtualke najvjerojatnije je Redžina Pardo iz Bitolja, podrijetlom iz Soluna. Deportirana je u logor 1943. Ime logora se ne navodi, ali Bitolj je tada bio pod bugarskom vlašću, a to znači da je najvjerojatnije deportirana u neki bugarski ili njemački logor, a ne može se isključiti ni srpski logor Crveni krst u Nišu.

U jasenovačkome popisu jedan od navedenih s dvojbom Jadovno ili Jasenovac je Aurel Gorjan iz Zagreba, navodno stradao u Jasenovcu 1941. Gorjan je bio poznati hrvatski pisac, prevoditelj, novinar, dramaturg, filmaš i redatelj u kazalištu. Umro je u Zagrebu 1976. godine i pokopan je na Mirogoju. Godine 1960. izdana je njegova knjiga Ogigija. Čuda i čarolije na začaranom otoku. To je najbolji opis onoga što se događa s jasenovačkim popisom

Loša vremena

Kod većega broja navodnih žrtava iz Jadovnoga i Paga navode se datumi smrti prije uspostave ili nakon zatvaranja logora Jadovno i Pag. Tako se, primjerice, za Felixa Bauma u Yad Vashemu navodi kako je stradao na Velebitu 27. siječnja 1941. mjesecima prije uspostave Nezavisne Države Hrvatske. Ervin Gutman rođen 1921. prema iskazima svjedoka u Yad Vashemu ubijen je između 1942. i 1944., ne navodi se gdje, ali prema godinama smrti to ne može biti u Jadovnome ili na Pagu. Drugi Ervin Gutman rođen je 1926. u Novome Sadu i ubijen je krajem siječnja 1942. tijekom tzv. Novosadske racije [3]. O Walteru Picku također nema dokaza da je stradao u Jadovnome. Ustvari nejasno je gdje je stradao jer njegova udovica u diskutabilnome iskazu u Yad Vashemu navodi kako je stradao u Jasenovcu, ali 1939. godine. Anita Steiner dvogodišnje je dijete za koje u beogradskome 'Spisku' tvrde kako je stradala u Jadovnom u listopadu 1941. najmanje četrdesetak dana nakon zatvaranja logora. Julija Mandlović također je prema beogradskome 'Spisku' stradala

Kod većega broja navodnih žrtava iz Jadovnoga i Paga navode se datumi smrti prije uspostave ili nakon zatvaranja logora Jadovno i Pag. Tako se, primjerice, za Felixa Bauma u Yad Vashemu navodi kako je stradao na Velebitu 27. siječnja 1941. mjesecima prije uspostave NDH. Anita Steiner dvogodišnje je dijete za koje u beogradskome 'Spisku' tvrde kako je stradala u Jadovnom u listopadu 1941. najmanje četrdesetak dana nakon zatvaranja logora. Julija Mandlović također je prema beogradskome 'Spisku' stradala u Jadovnome 15. 6.1944., tri godine nakon zatvaranja logora

u Jadovnome 15. 6.1944., tri godine nakon zatvaranja logora. Dva iskaza iz Yad Vashema navode kako je Julia Mandlovitz rođ. Hoffman iz Hrvatske bila 1945. u logoru Birkenau, tj. da je iz Kutine i da je stradala 1942., ali ne navodi se gdje. U svakome slučaju, nije mogla stradati u Jadovnome. Za Vladimira Mandlovitza navodi se kako je stradao u Jadovnom 1942. ili 1943., a u beogradskome se 'Spisku' neoprezno, ali vrlo znakovito navodi kako je stradao 15.6.1942. Kao i u slučaju Julije Mandlović isti dan i mjesec smrti, ali godina je različita i nije kompatibilna s trajanjem logora Jadovno. Zvonimir Fuchs jedan je od onih koji se navode kao žrtve i u Jadovnome i na Pagu. Prema iskazu njegova brata u trenutku smrti bio je star 38 godina, a rođen je 1905., dakle stradao je 1943., pa prema tome nije mogao stradati niti u logoru Slana na Pagu, niti u Jadovnome. Za vrijeme rata živio je u Beogradu okružen četirima logorima smrti (Sajmište, Topovske šupe, Banjica i Milišića ciglana tj. Zvezdara) i dvama masovnim stratištima (Jajinci i Jabuka) pa je mala vjerojatnost da je stigao do Paga. Ervin Gries za vrijeme rata bio je u Batini, pod mađarskom upravom, pa je također mala mogućnost da je stradao na Pagu. Drugi je podatak također iz beogradskoga "Spiska", ali po tome podatku Ervin Gries stradao je 1942. što znači da nije mogao stradati na Pagu. Erich Gries navodi se jedino u listi stradalih u Jadovnom, a druge potvrde o identitetu nema. Sličnost imena ukazuje kako se možda radi o "prerađenome" Ervinu Griesu. Viliam i Vilko Berger. Prvi je navodno stradao u Jadovnome, a drugi na Pagu. Čak i u beogradskome 'Spisku' nema potvrde za to jer je Vilim Berger iz Subotice stradao 1943., a Vilim Berger iz Bačkoga Petrovca stradao je 1945., bez navođenja mjesta smrti. Oba su podatka iz beogradskog "Spiska". Vilko Berger nigdje se ne spominje, možda je on avatar jednoga od dvojice gore navedenih.

Višestruko ubijeni

Neke od navodnih žrtava iz Jadovnoga i Paga nalaze se i na popisima žrtava iz drugih mjesta. Beogradski 'Spisak' ima na 'lageru' tri Artura Adlera. Slavonskobrodski Artur Adler stradao je 1945., ali ne navodi se gdje. Požeški je rođen 1911., otac Feliks, a stradao na Pagu 1942., davno nakon što je logor na Pagu raspušten. Treći je zagrebački rođen 1930., ali ime oca je, valjda zbog trenutačnoga nedostatka inspiracije, ostalo isto, tj. Feliks. On je prema toj inačici stradao 1941. u Jasenovcu. Isti taj Artur Adler nalazi se i na listi Židova stradalih u Jadovnome. Prema beogradskim izvorima, koji su i glavni temelj JUSP-ova popisa, Artur Adler ubijan je od 1941. do 1945. i to bar četiri puta samo u Hrvatskoj. U jasenovačkome popisu Artur Adler nalazi se tri puta. 'Dvojica' su iz Slavonskog Broda, stradali 1942., a o "trećemu" se ne znaju niti godine rođenja i smrti pa ni ime oca. Prema zapisu temeljenome na iskazu rođakinje u Yad Vashemu, Artur Adler sin Feliksa i Sare rođ. Fischer, rođen u Požegi, stradao je u Njemačkoj. Prema svemu sudeći Artur Adler svjetski je rekorder po broju mjesta (5) na kojima je ubijen i to čak sedam puta. Odmah je do njega Nikola Kovač. Kao mjesta smrti Nikole Kovača navode se Jadovno, Pag, Jasenovac i Zagreb. U Yad Vashemu četiri su podatka iz beogradskoga 'Spiska' o Davidu Ginsu/Gunsu. Trojica imaju veze s Osijekom, ali jedan rođen 1909. podrijetlom je iz Sente. Sva trojica navodno su stradala u Jasenovcu. Četvrti i najmlađi David Guns rođen 1932., iz Zagreba otac **Mikša**, stradao u Jadovnome 1941. U Yad Vashemu su i dva iskaza rođaka o Davidu Ginsu/Gunsu starom 14/16 godina iz Debeljače tj. Pančeva u Banatu, ubijen je u Pančevu ili Beogradu 1941. Treba napomenuti kako se između Pančeva i Debeljače nalazi selo Jabuka. Na stratištu kraj tog sela ubijeno je više od 10.000 ljudi [4]. Možemo lako zamisliti uhodani scenarij da se žrtva iz srbijanskih stratišta pripiše Hrvatima i to ne jednom već bar dva puta. Naime, na jasenovačkome popisu na mrežnoj stranici JUSP-a nalazi se David Güns, rođen 1909.*, iz Sente, otac **Mikša*** stradao u Jasenovcu 1944.*. Iz navedenoga se može kako je od dvaju izmišljenih Davida Gunsa/Ginsa nastao i treći Güns trenutačno jedini koji se nalazi na jasenovačkome popisu. Slavko Pichler iz Ždale, tada pod mađarskom upravom, prema beogradskome je "Spisku" ubijen 20.7.1942. u logoru Danica u Koprivnici. Problem je jedino što je taj logor ukinut u jesen 1941. [5], a prema njemačkim izvorima zadnji su logoraši tijekom svibnja 1942. deportirani u druge logore [6]. Prema iskazima svjedoka, Slavko Pichler ustvari je stradao u Auschwitzu, a ne u Jadovnome ili u Koprivnici.

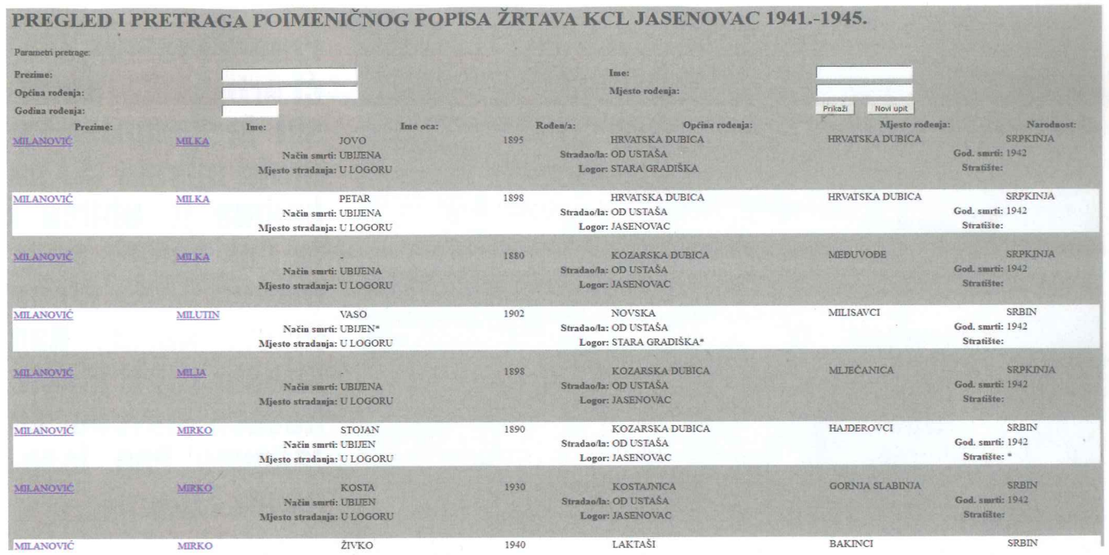

PREGLED I PRETRAGA POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941.-1945.

Parametri pretrage:

Prezime: Ime:
Općina rođenja: Mjesto rođenja:
Godina rođenja:
Prikaži Novi upit

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
MILANOVIĆ	MILKA	JOVO Način smrti: UBIJENA Mjesto stradanja: U LOGORU	1895	HRVATSKA DUBICA Stradao/la: OD USTAŠA Logor: STARA GRADIŠKA	HRVATSKA DUBICA	SRPKINJA God. smrti: 1942 Stratište:
MILANOVIĆ	MILKA	PETAR Način smrti: UBIJENA Mjesto stradanja: U LOGORU	1898	HRVATSKA DUBICA Stradao/la: OD USTAŠA Logor: JASENOVAC	HRVATSKA DUBICA	SRPKINJA God. smrti: 1942 Stratište:
MILANOVIĆ	MILKA	- Način smrti: UBIJENA Mjesto stradanja: U LOGORU	1880	KOZARSKA DUBICA Stradao/la: OD USTAŠA Logor: JASENOVAC	MEĐUVOĐE	SRPKINJA God. smrti: 1942 Stratište:
MILANOVIĆ	MILUTIN	VASO Način smrti: UBIJEN* Mjesto stradanja: U LOGORU	1902	NOVSKA Stradao/la: OD USTAŠA Logor: STARA GRADIŠKA*	MILISAVCI	SRBIN God. smrti: 1942 Stratište:
MILANOVIĆ	MILJA	- Način smrti: UBIJENA Mjesto stradanja: U LOGORU	1898	KOZARSKA DUBICA Stradao/la: OD USTAŠA Logor: JASENOVAC	MLJEČANICA	SRPKINJA God. smrti: 1942 Stratište:
MILANOVIĆ	MIRKO	STOJAN Način smrti: UBIJEN Mjesto stradanja: U LOGORU	1890	KOZARSKA DUBICA Stradao/la: OD USTAŠA Logor: JASENOVAC	HAJDEROVCI	SRBIN God. smrti: 1942 Stratište: *
MILANOVIĆ	MIRKO	KOSTA Način smrti: UBIJEN Mjesto stradanja: U LOGORU	1930	KOSTAJNICA Stradao/la: OD USTAŠA Logor: JASENOVAC	GORNJA SLABINJA	SRBIN God. smrti: 1942 Stratište:
MILANOVIĆ	MIRKO	ŽIVKO	1940	LAKTAŠI	BAKINCI	SRBIN

Fouille Berger

Na listi 229 Židova stradalih u Jadovnom su i petorica Bergera [2]. Nisu u bliskim rodbinskim odnosima. Dvojica su istog imena Egon, razlikuju se samo što je kod jednoga dodano Gezin, valjda prema imenu oca, a kod drugoga "/Elito", što god to značilo[1]. Od pet odgovarajućih zapisa s imenom Egona Bergera, dva temeljena na bratovim iskazima odnose na Egona Bergera, rođenoga 1921., iz Zagreba, otac Šimon. Prema tim iskazima Egon Berger stradao je u Jadovnome, ali kao godina smrti u jednom se slučaju navodi 1941., a u drugome 1942. Ako je stradao 1942., nije mogao stradati od ustaša u Jadovnome, koje je tada već bilo prepušteno Talijanima. Iskazi njegova brata ukazuju da se u ovome slučaju više radi o pretpostavci nego o stvarnim saznanjima. Tri preostala zapisa iz Yad Vashema temelje se na podatcima iz notornoga beogradskog propagandnog pamfleta "Spisak žrtava rata", memorandumske inačice jugoslavenskoga popisa žrtava iz 1964. Oni također navode Egona Bergera sina Simonova, ali dvije godine mlađega i on je navodno stradao 1941., ali u Koprivnici. Drugi Egon Berger iz beogradskoga izvora rođen je 1920. u Zagrebu, ali otac mu je navodno Geza, a stradao je u Gospiću bez navođenja godine smrti. Prema imenu oca podudaran je s Egonom Bergerom s liste 229 Židova stradalih u Jadovnome, a prema ostalim podatcima u potpunosti odgovara Egonu Bergeru (Simonovom), navodnoj žrtvi iz Jadovnoga. Nema nikakvih nezavisnih potvrda da je Egon Berger, sin Gezin, stvarno postojao pa se potencijalno radi o umjetnome stvaranju još jedne žrtve. Treći Egon Berger iz beogradskoga izvora je iz Sarajeva, rođen 1907., stradao u Jasenovcu 1942., a kao ime oca navodi se Julio. Čini se da bi to mogao biti ranije spomenuti / Elito iz Jadovnoga, a u beogradskome "Spisku" naveden i kao žrtva iz Jasenovca. Taj Egon Berger (Julijev) nalazi se i u jasenovačkome popisu na mrežnoj stranici JUSP-a, s nekoliko navedenih nepouzdanih godina rođenja i smrti pa se u može reći da se vjerojatno radi o kreaciji, a ne o stvarnoj osobi. Od svih navedenih Egona Bergera čini se da je stvaran samo sin Šimonov. Ostali kao da su likovi iz knjige jednoga drugog Egona Bergera, predratnoga komunista rođenoga u Novoj Gradiški, uhićenoga u Zagrebu u kolovozu 1941. i upućenoga u Jasenovac u kojemu je prema njegovim navodima proveo 44 mjeseca do kraja travnja 1945. kada je pobjegao iz logora [7]. Godine 1966. izdana je jedna knjižica o potresnim detaljima užasa iz Jasenovca s imenom Egona Bergera kao autora [8]. U toj knjižici Berger, primjerice, tvrdi da je u Jasenovcu tijekom listopada i studenoga 1941. pobijeno i pomrlo 20.000 zatočenika koji su pokopani na starome groblju te da je od lipnja do studenoga 1942. na Gradini likvidirano preko 250.000 ljudi. To bi značilo da je prosječno dnevno ubijano oko 1.400 logoraša. Za takve tvrdnje o pokapanju kod Jasenovca ne postoje nikakvi dokazi [9], a uvjerljivost navoda Egona Bergera jednaka je onoj Erwina Millera, također preživjeloga jasenovačkog logoraša, o kojem je već pisano u prethodnim člancima [10], potpisanoga kao autora knjige *Izabran za umiranje*, premda je očito da je četiri godine u logoru bio "neizabran". Egon Berger u svojoj knjizi navodi da se njegov brat bijegom spasio iz Jasenovca. Unatoč tome, na jasenovačkome popisu nalazi se njegov brat Leon, rođen 1910. iz Nove Gradiške, otac Leopold, stradao u Jasenovcu 1941. U jasenovačkome popisu nalaze se još dva Bergerova brata, Otto i Hugo i otac Leopold i to svi po dva puta. Kod svih se navodi da su iz Nove Gradiške. Godine rođenja i smrti su, naravno, prigodno modificirane. Kod Otta 1908. i 1912. tj. 1941. i 1942., a kod Huga 1906*. i 1910. tj. 1942. i

1 vjerojatno od Hinko kako se zvao otac Geze Bergera

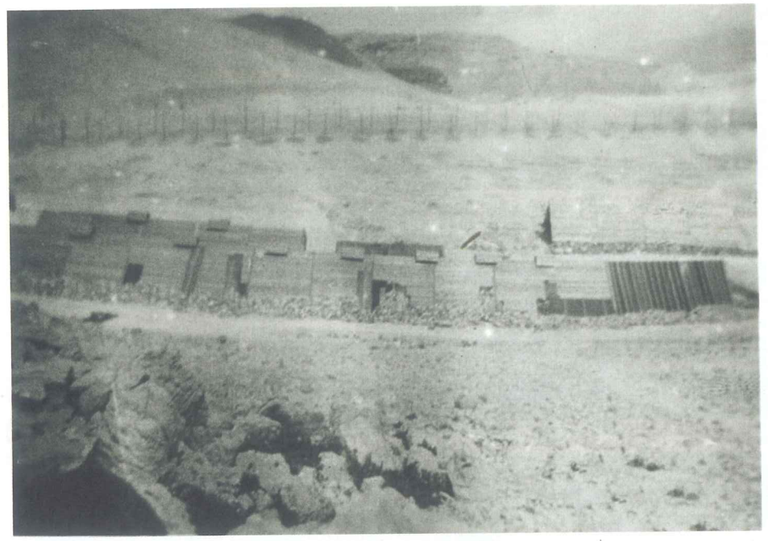

Prema svemu sudeći Artur Adler svjetski je rekorder po broju mjesta (5) na kojima je ubijen i to čak sedam puta. Odmah je do njega Nikola Kovač. Kao mjesta smrti Nikole Kovača navode se Jadovno, Pag, Jasenovac i Zagreb

1944. Dodatno je u oba slučaja kod tih klonova ime oca navedeno u alternaciji Leopold i Ljudevit. Prigodno i otac je također naveden u dvije inačice kao Leopold i Ljudevit. Naravno kod takvih 'zahvata' uobičajena je zbrka s godinama rođenja i smrti pa se kao godine rođenja oca navode 1876.* i 1880., premda u svojoj knjizi Egon Berger navodi da mu je otac star 73 godine, dakle morao je biti rođen oko 1869. godine. Zanimljiva je još jedna pojedinost iz Bergerove knjige u kojemu se spominje događaj iz 1945. kad su logoraši zaklali čuvara Matu Živanovića, a koincidentno se na jasenovačkom popisu nalazi Matija Živanović, kod koga su godina rođenja, ime oca i narodnost od autora popisa označeni kao nepouzdani.

Od ostalih Bergera iz Jadovnoga za Borisa i Milivoja u Yad Vashemu postoje podatci samo iz beogradskoga 'Spiska', ostali podatci su tako slični pa se može zaključiti da se radi o jednoj osobi. Prema podacima iz Yad Vashema čini se da je stvarni Boris Berger iz Bačkoga Petrovca i ubijen je 1945. Izrijekom se ne navodi mjesto smrti, ali se može pretpostaviti da se ne radi o Hrvatskoj. Pavao Berger iz liste stradalih u Jadovnome spominje se u arhivi Yad Vashema u dvama zapisima izvorno iz beogradskoga "Spiska". Prema tim zapisima Pavao Berger iz Bjelovara stradao je u Beogradu 1945., a Pavle Berger iz Vrbasa u Bačkoj stradao je u Auschwitzu 1944. Čini se uobičajen slučaj prebacivanja srpskih zločina na Hrvate.

Toliko o uvjerljivosti jugoslavenske liste sa Židovima ubijenima u Jadovnome i na Pagu. Laž je ionako samo još uvijek neotkrivena istina. Uobičajena srpska predstava u JUSP-ovu kabareu.

Ogigija

U jasenovačkome popisu jedan od navedenih s dvojbom Jadovno ili Jasenovac je Aurel Gorjan iz Zagreba, navodno stradao u Jasenovcu 1941. Aurel Gorjan spominje se kao jedan od istaknutih članova Kinokluba Zagreb iz 30-ih [11]. U dokumentima iz Ustaškoga redarstva nalazi se rješenje iz 1941. o obvezi nošenja židovskoga znaka za Aurela Grünwalda poznatoga i kao Zlatka Gorjana [12]. Zlatko Gorjan bio je poznati hrvatski pisac, prevoditelj, novinar, dramaturg, filmaš i redatelj u kazalištu. Za vrijeme Drugoga svjetskog rata bio je povezan s partizanima [13]. Umro je u Zagrebu 1976. godine i pokopan je na Mirogoju [14]. Godine 1960. izdana je knjiga Zlatka Gorjana *Ogigija. Čuda i čarolije na začaranom otoku.* To je najbolji opis onoga što se događa s jasenovačkim popisom. Čudima nema kraja, a niti ovome tekstu, jer nastavak slijedi.

Izvori:

[1] http://yvng.yadvashem.org/
[2] http://www.znaci.net/00003/512.htm
[3] https://en.wikipedia.org/wiki/Novi_Sad_raid
[4] https://en.wikipedia.org/wiki/Jabuka
[5] https://hr.wikipedia.org/wiki/Danica_(logor)
[6] https://de.wikipedia.org/wiki/KZ_Danica
[7] https://drive.google.com/file/d/0Bz0dpY5llRGTaGx4TTJQZVdFSFE/view?pref=2&pli=1
[8] https://hr.wikipedia.org/wiki/Egon_Berger
[9] Davor Kovačić. "Iskapanja na prostoru koncentracijskog logora Stara Gradiška neposredno poslije završetka Drugog svjetskog rata i procjene broja žrtava." *scrinia slavonica* 3.1 (2003): 500-520. http://hrcak.srce.hr/file/31503
[10] http://narod.hr/kultura/m-koic-istina-se-mora-znati
[11] [http://www.djurdjevac.eu/index.php?option=com_content&view=article&id=102%3Ahrvatski-neprofesijski-film&Itemid=276
[12] http://arhinet.arhiv.hr/_Pages/PdfFile.aspx?Id=470
[13] http://hbl.lzmk.hr/clanak.aspx?id=169
[14] https://hr.wikipedia.org/wiki/Zlatko_Gorjan

Vatra s naših ognjišta čuva dragi hrvatski narod

Iskra već svijetli. Čini se da nije lako rasplamsati ju, ali mi smo Vatreni, unatoč Petrovu, Milanoviću, nekoj Urši i sličnima sa sotonskim porivima

Piše: BRANKA ŠEPAROVIĆ

Ništa. Ništavilo.Nigdje ničega i nikoga.

Odjednom: Iskra na Božjem dlanu, koji će uskoro držati cijeli Svemir. Sada još miruju, začuđeni, Bog i Iskra zajedno, jednostavno zaneseni jedno drugim na tom početku vječnoga zagrljaja.

Iskra, najmanji mogući 'komadić' svjetlosti i topline, čuvar je obitelji koja osigurava trajanje života u generacijama. Iz nje će otac istesati i izrezbariti kolijevku, a majka istkati i izvesti robicu za krštenje,dok vatra pucketa na ognjištu, u slavu prve Iskre iz koje se rasulo bezbroj zvijezda. Božja providnost stvorila je svijet, čije je središte živi planet Zemlja, a Iskra ga obdarila Suncem na nebu, Magmom u dubini Zemlje, Vatrom u ognjištu.

SUNCE!

Sunce je zvijezda, gotovo savršena kugla, sastavljena od plinovite vruće plazme isprepletene magnetskim poljima. Promjer mu je 1 392 000 km (109 puta više od Zemljinog) i čini